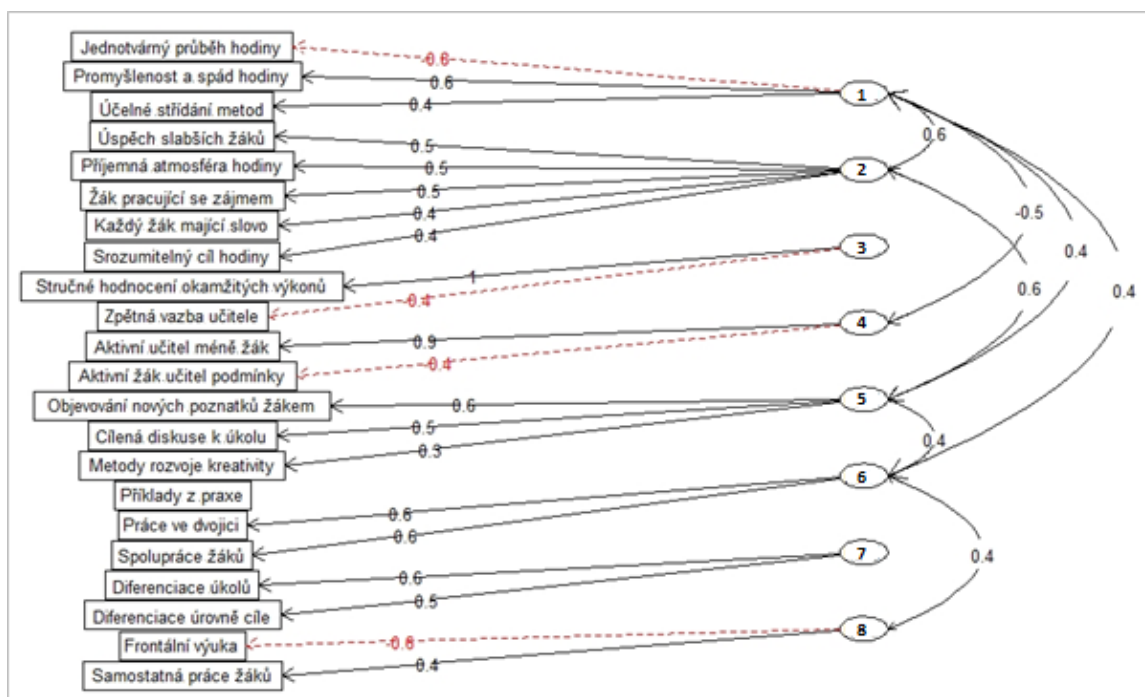

- Pátý faktor (aktivizující metody výuky) je utvářen využitím metod kladoucích důraz na žákovské aktivity a samostatnost žáků – objevování a formulování nových poznatků žákem, cílená diskuse k problému a metody rozvoje kreativity.
- Šestý faktor (interakce žáků) je založený na spolupráci žáků, včetně práce ve dvojicích.
- Sedmý faktor (diferenciace výuky) je charakteristický formulací odlišných cílů, respektive využitím odlišných úloh pro různé žáky v hodině.
- Osmý faktor (samostatná práce žáka) je daný logickým hledáním souladu mezi frontální výukou na jedné straně a samostatnou prací žáka na straně druhé.

Graf č. 4 Průběh vzdělávání v hodinách cizího jazyka – širší souvislosti dílčích aspektů (ukazatele hospitací komplexní inspekční činnosti)

Pozn.: Vlastní zpracování na základě REVELLE, W. (2019). *How to use the psych Package for Factor Analysis and Data Reduction*. Evanston: Northwestern University.

Graf č. 4 umožňuje dále posoudit vazby mezi osmi uváděnými faktory. Takto lze pozorovat především vztah mezi dobrou organizací výuky, příjemnou pracovní atmosférou a využitím aktivizujících metod výuky. K těmto vazbám dále přispívá pozitivní vztah mezi vyšší interakcí žáků mezi sebou na jedné straně a dobrou organizací výuky, respektive využitím aktivizujících metod a forem výuky na straně druhé. Naopak negativní vztah existuje mezi vysokou aktivitou učitele v hodině a organizací výuky. Vysoké zastoupení frontální výuky se silněji projevuje pouze v nižší úrovni interakcí mezi žáky, nikoli přímo v dalších faktorech, a tedy i frontální výuka je často realizována tak, že aktivní jsou při ní i žáci. Opětovně se tak potvrzuje, že frontální výuku nelze považovat *a priori* za nežádoucí formu výuky, nýbrž že je potřeba vždy vnímat kontext vzdělávací situace a způsob kombinování metod a forem výuky mezi sebou. Relevanci uvedených vztahů potvrzuje také graf č. 5 zachycující úroveň korelací osmi výše popsanych faktorů.